

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 13. september 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 153 (alm. del) efter ønske fra Andreas Steenberg (RV) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 153:

Samtidig med indførelsen af integrationskravet for børn i udlændingelovens § 9, stk. 20, blev aldersgrænsen for familiesammenføring med børn nedsat fra 18 til 15 år, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2. Mindreårige børn, der er fyldt 15 år, har derfor siden 1. juli 2004 kun kunnet få opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføring med en forælder i Danmark, hvis der foreligger ganske særlige grunde, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Forarbejderne til lov nr. 427 af 9. juni 2004, der afskaffede retten til familiesammenføring for børn mellem 15 og 18 år, forklarer, at betingelsen om, at barnet ikke må være fyldt 15 år, tager sigte på at undgå, at forældrene lader deres barn blive i hjemlandet eller sender barnet tilbage til hjemlandet, indtil barnet er næsten voksent, med den følge, at barnet bliver præget af "hjemlandets kultur og skikke og ikke i sin barndom præges af danske normer og værdier".

Aldersgrænsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, betyder altså efter sit formål og indhold (sammenholdt med praksis efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1), at der for børn mellem 15 og 18 år er indført et krav om, at barnet ikke må have opnået en stærk tilknytning til sit hjemland, hvis der ønskes opholdstilladelse i Danmark. For at være foreneligt med associeringsaftalekomplekset skal et sådant krav være begrundet i hensynet til at sikre en vellykket integration. EU-Domstolen har imidlertid i sin dom i sag C-89/18 klart og utvetydigt fastslået:

- at den tilknytning, som en ansøger om familiesammenføring har til tredjelandet, ikke har nogen større indvirkning på sandsynligheden for en vellykket integration i medlemsstaten, hvorfor et krav om, at ansøgeren ikke må have en stærk tilknytning til sit hjemland, ikke gør det muligt at lægge til grund på tidspunktet for behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse med henblik på familiesammenføring, at en vellykket integration af ansøgeren i Danmark ikke kan sikres, jf. dommens præmis 37 og 38,

- at en tyrkisk statsborgers tilknytning til sit oprindelsesland ikke kan begrænse muligheden for dennes integration i Danmark, idet forholdet til hjemlandet og forholdet til værtsmedlemsstaten ikke er af en sådan art, at det ene forhold udelukker det andet, jf. dommens præmis 39, og endelig

11. oktober 2019

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 13695
Akt-id 1025236

- at hensynet til at sikre en vellykket integration alene kan begrunde integrationsforanstaltninger, der kan forbedre muligheden for integration af ansøgeren i Danmark, jf. dommens præmis 40.

Vil ministeren på den baggrund redegøre for den juridiske vurdering af alderskravet for mindreårige børn i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, i lyset af EU-Domstolens dom i sag C-89/18?

Svar:

Der kan i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, efter ansøgning gives opholdstilladelse til et ugift mindreårigt barn under 15 år af en i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle, når barnet bor hos forældremyndighedens indehaver og ikke gennem fast samlivsforhold har stiftet selvstændig familie, og når den i Danmark fastboende person har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2, eller § 8, opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år, eller tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold.

Bestemmelsen indebærer, at der ikke kan gives opholdstilladelse til et barn, der er fyldt 15 år.

Er familiesammenføring ikke mulig efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, men er det som følge af Danmarks internationale forpligtelser – herunder særligt Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om bl.a. retten til familieliv – nødvendigt at tillade familiesammenføring, meddeles der familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt.

I medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., kan der således efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og – hvis udlændingen er under 18 år – hensynet til barnets tarv, taler derfor.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., indebærer ikke – som spørgeren forudsætter i spørgsmålet – et krav om, at et barn ikke må have opnået en stærk tilknytning til sit hjemland.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 171 af 20. februar 2004 til lov om ændring af udlændingeloven og integrationsloven (Ændring af reglerne om familiesammenføring med børn, skærpelse af betingelserne for opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere m.v., begrænsning af adgangen til ægtefællesammenføring for personer, der er dømt for vold mod en tidligere ægtefælle eller samlever, m.v.) bl.a., at:

»Mindreårige udlændinge, der skal bo i Danmark, bør efter regeringens opfattelse – af hensyn til barnet og af integrationsmæssige årsager – komme hertil så tidligt som muligt og få en så stor del af deres opvækst her i landet som muligt.

Tilsvarende bør børn og unge udlændinge, der allerede bor her i landet, så vidt muligt have deres opvækst her og ikke i forældrenes hjemland.

På den baggrund finder regeringen, at aldersgrænsen for mindreårige børns krav på familiesammenføring skal nedsættes fra 18 år til 15 år. Formålet med en sådan nedsættelse af aldersgrænsen for familiesammenføring af børn er at modvirke såvel genopdragelsesrejser som de tilfælde, hvor forældre bevidst vælger at lade et barn blive i hjemlandet, indtil barnet er næsten voksent.

Der vil dog fortsat skulle meddeles opholdstilladelse til børn over 15 år på baggrund af en ansøgning om familiesammenføring, hvor et afslag ville være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvor en flygtning, der har forladt sin familie i hjemlandet eller et andet land og efterfølgende meddeles asyl i Danmark, søger om at få et eller flere børn under 18 år, men over 15 år, til Danmark, og hvor flygtningen ikke har mulighed for at indrejse eller tage ophold med familien i hjemlandet eller et andet land. Der henvises til afsnit 3.5. for en nærmere beskrivelse af forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Hertil kommer, at hensynet til barnets tarv vil kunne indebære, at familiesammenføring ikke vil kunne nægtes, selvom barnet er over 15 år. Der henvises til afsnit 3.5. for en nærmere beskrivelse af forholdet til FN's børnekonvention og det heri indeholdte krav om, at barnets tarv i alle foranstaltninger vedrørende børn skal komme i første række.

Meddelelse af opholdstilladelse vil i disse særlige tilfælde i givet fald skulle ske efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.«

Sidste led i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., om hensynet til barnets tarv, når barnet er under 18 år, blev indsat i 2012. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 150 af 11. april 2012 til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om familiesammenføring med børn), bl.a., at:

»4.2. Forslag om præcisering af de særlige tilfælde, hvor børn mellem 15 og 18 år har adgang til familiesammenføring

Regeringen finder, at adgangen til at give opholdstilladelse til børn, der er fyldt 15 år, skal tydeliggøres. Det forslås derfor at præcisere praksis for vurderingen af hensynet til barnets tarv i sådanne situationer i udlændingeloven.

Dermed vil det fremgå direkte af udlændingeloven, at hensynet til barnets tarv kan tale for familiesammenføring af en mindreårig udlænding, uanset at barnet er over 15 år.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.«

Det fremgår videre af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3, bl.a., at:

»Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1, præciseres det i bestemmelsens 1. pkt. således, at hensynet til barnets tarv indgår i vurderingen af, om ganske særlige grunde taler for at give opholdstilladelse, hvis der er tale om en udlænding under 18 år.

Som i dag kan hensynet til barnets tarv således indebære, at der kan gives opholdstilladelse til mindreårige udlændinge over 15 år med henblik på familiesammenføring med en eller begge herboende forældre.

Det vil som hidtil være tilfældet, hvis barnet har boet hos den ene eller begge forældre og været en del af husstanden, hvis adskillelsen af barn og forældre ikke har været frivillig og er årsag til, at barnet ikke tidligere har kunnet søges familiesammenført, og hvis barnet søges familiesammenført straks efter, at den ufrivillige adskillelse er ophørt.

Der er tale om en præcisering af gældende ret, og bestemmelsen vil blive administreret som hidtil.«

EU-Domstolens dom i sag C-89/18, A mod Udlændinge- og Integrationsministeriet, som spørgeren henviser til, vedrører fortolkningen af artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 i forhold til det tidligere tilknytningskrav ved ægtefællesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 7. Tilknytningskravet blev ophævet den 1. juli 2018 og erstattet med det gældende integrationskrav i udlændingelovens § 9, stk. 8.

Som det fremgår af de ovenfor beskrevne forarbejder til udlændingelovens § 9 c, stk. 1, er den vurdering, der skal foretages efter § 9 c, stk. 1, i førstegangsansøgninger om familiesammenføring, en ganske anden end den tilknytningsvurdering, der skulle foretages efter den dagældende udlændingelovs § 9, stk. 7. I førstnævnte bestemmelse er det således, om der foreligger ganske særlige grunde, herunder hensyn, der beskyttes ved Danmarks internationale forpligtelser, og derunder barnets tarv, der skal vurderes. I henhold til sidstnævnte bestemmelse vurderedes det, om ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark var større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Den vurdering, der skal foretages efter førstnævnte bestemmelse, har således et helt andet formål, en helt anden funktion og en helt anden karakter end den tilknytningsvurdering, der skulle foretages efter den dagældende udlændingelovs § 9, stk. 7. Dette bekræftes af, at

udlændingelovens § 9 c, stk. 1, *også* fandt anvendelse i de tilfælde, hvor en ansøger ville blive meddelt afslag på familiesammenføring under henvisning til, at det dagældende tilknytningskrav i udlændingelovens § 9, stk. 7, ikke var opfyldt.

Det er på den baggrund vurderingen, at alderskravet ikke er berørt af EU-Domstolens dom i sag C-89/18, A mod Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Som jeg har oplyst i min besvarelse af 23. september 2019 af spørgsmål nr. 38 EUU (2018-19, 2. samling), verserer der ved de danske domstole et antal retssager, som bl.a. vedrører foreneligheden af andre af udlændingelovens regler med associeringsaftalekomplekset, herunder 15 års-kravet for familiesammenføring af børn.

Et bredt flertal i Folketinget og et stort flertal i den danske befolkning bakker op om den brede udlændingepolitik, hvilket bl.a. omfatter de grundlæggende regler om familiesammenføring. Regeringen ønsker at fastholde disse regler. Det er nemlig en forudsætning for, at vi i Danmark kan føre en retfærdig og realistisk udlændingepolitik, hvor vi har styr på tilstrømningen her til landet og bruger ressourcerne på at få de mennesker, der allerede opholder sig i landet, integreret bedst muligt.

Det kan selvfølgelig ikke udelukkes, at et eller flere af kravene i familiesammenføringsreglerne på et senere tidspunkt vil blive underkendt af EU-Domstolen. Det, ville jeg synes, var rigtig ærgerligt. Men hvis en sådan situation måtte opstå, vil regeringen tage hånd om situationen på en måde, der sikrer, at vi også fremadrettet kan have en retfærdig og realistisk udlændingepolitik i Danmark.

Mattias Tesfaye

/

Moya-Louise Lindsay-Poulsen